

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 14.624 van 29 juli 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 21 mei 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 mei 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 11 juni 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 juli 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. RAETS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. **De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:**
 - 1.1. X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het rijk binnengekomen op 31 december 2007 en heeft zich vluchteling verklaard op 4 januari 2008.
 2. Op 4 februari 2008 werd verzoekers dossier overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend op 1 februari 2008.
 3. Verzoeker werd op 3 april 2008 op het Commissariaat-generaal gehoord. Op 5 mei 2008 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 7 mei 2008 aangetekend verzonden. _

“U verklaart de Syrische nationaliteit te bezitten, van Arabische origine te zijn en geboren te zijn op 1 januari 1980 in Baniyas. Van 2003 tot 2005 werkte u voor een apotheek in Libanon. Begin 2006 keert u naar Syrië terug om te huwen en u keert pas naar Libanon terug in 2007. Op 2 september 2007 keert u naar Syrië terug om uw zwangere vrouw te bezoeken. Aan de grens wordt uw identiteitskaart gecontroleerd en u wordt vastgezet en vervolgens getransfereerd naar Damascus. U blijft ongeveer drie maanden in een gebouw van de staat, vermoedelijk van de staatsveiligheid. Ze ondervroegen u over uw broer Marwan en wilden weten waar hij zich bevond. Ze beschuldigden u ervan uw broers op te stoken tegen de staat vanuit Libanon en van samenwerking met politieke partijen vijandig aan de Syrische staat. Sinds 2004 zat uw andere broer Ezedin immers al in de gevangenis voor vijandigheid aan de staat. Marwan die dezelfde dag als Ezedin gearresteerd was, werd na 15 dagen al vrijgelaten maar men convoceerde hem nog regelmatig. Ook zijn echtgenote, die bij uw moeder inwoonde met Marwan, werd regelmatig geconvoceerd. U verliet de gevangenis op 28 november 2007 onder de voorwaarde dat u zou helpen uw broer Marwan uit te leveren. Toen u vrijkwam hoorde u dat Marwan het land verlaten zou hebben. U verbleef nog vijf dagen in het appartement dat u met uw vrouw betrok en regelde uw vertrek. U verbleef nog een dag of vijf bij uw schoonouders. Per boot vaarde u van Lattakia naar Libanon. U verbleef daar nog ongeveer 10 dagen bij een vriend en nam op 17 december 2007 een boot. U verklaarde zich vluchteling in België op 4 januari 2008.

Na uw gehoor op 3 april 2008 op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), dient te worden vastgesteld dat noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus u kan worden toegekend.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u geen enkel begin van bewijs kan neerleggen omtrent uw identiteit of nationaliteit. Het bewijs van identiteit is een essentieel element in iedere procedure en de kandidaat-vluchteling moet in dit verband de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken kunnen voorleggen. Het ontbreken van ieder begin van bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit houdt een negatieve indicatie met betrekking tot het asielrelaas in. Verder kan u geen enkel reisbescheiden voorleggen en bewijst u uw reisweg niet: u toont niet aan wanneer u uw land verlaten heeft, noch wanneer u in België aankwam. Tenslotte legde u ook geen enkel document of ander bewijsstuk neer dat uw vluchtrelaas ondersteunt. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven. Tot tweemaal toe vraagt u of de Belgische autoriteiten u zouden kunnen helpen met het recupereren van documenten doch de verantwoordelijkheid in deze berust bij de asielzoeker zelf die optimale medewerking dient te verlenen om in de mate van het mogelijke stukken ter staving of overtuigende elementen aan te brengen (Gehoorverslag CGVS, 3 april 2008, p. 6, 15). Op de vraag of u nog contacten heeft gehad met mensen in Syrië, antwoordt u aanvankelijk negatief. U beweert ook niet in staat te zijn uw moeder te contacteren omdat de staat weet waar uw familie woont en vooral uw echtgenote en dat de lijnen onder bewaking zijn en dat als u ze contacteert ze zullen weten waar u bent (Gehoorverslag CGVS, 3 april 2008, pp. 4, 6). Nochtans verklaart u op een gegeven moment in het gehoor dat u rond 14 december 2007, de periode dat u nog in Libanon verbleef vooraleer af te varen naar België, telefoneerde met uw vrouw (Gehoorverslag CGVS, 3 april 2008, pp. 8-9). Het is vreemd dat u toen nog niet vreesde dat ze zouden kunnen achterhalen waar u verbleef. U herhaalt verderop dat u uw mama niet meer gebeld heeft en niemand van de familie meer sprak. U stelde ook geen contact gehad te hebben met uw vriend (bij wie u ongeveer 10 dagen onderdook) of baas (voor wie u jarenlang werkte) in Libanon. Op de vraag waarom niet, beweerde u dat dat niet nodig is. Wanneer geopperd wordt

*dat zij misschien wel inlichtingen kunnen bekomen van uw familie of documenten, werpt u categoriek op dat dat niet mogelijk is, dat de Libanezen dat niet gaan doen. Dit kan bezwaarlijk aanvaard worden als een acceptabele uitleg. Eerder in het gehoor had u overigens gewag gemaakt van het gegeven dat uw vrouw zwanger was. U komt echter 4 januari 2008 asiel aanvragen en geeft als geboortedatum voor uw dochter 29 januari 2008 op en een naam, Sima. Plots realiseerde u zich klaarblijkelijk dat u zulks nooit kon geweten hebben zonder contact gehad te hebben met het thuisfront en ineens heeft u toch een contact gehad met iemand uit Syrië sinds uw verblijf in België, met name een eenmalig contact met iemand die de familie van uw schoonouders frequenteert wiens telefoonnummer u had. Bij confrontatie met uw eerdere ontkenning nog contacten gehad te hebben met mensen in Syrië, poogde u de vraag te herleiden alsof u vraag gesteld werd naar contacten met de familie. Wanneer u duidelijk gemaakt wordt dat de vraag **mensen** betrof en niet **familie**, beperkt uw zwakke verweer er zich toe dat u misschien geen aandacht besteed heeft aan de vraag hetgeen niet kan overtuigen (Gehoorverslag CGVS, 3 april 2008, pp. 11). Aangezien u aanvoert via hem contact gehad te hebben, is het helemaal niet acceptabel dat u voorhoudt op geen enkele manier aan documenten te kunnen geraken.*

Er dient verder op gewezen te worden dat u verklaarde dat twee van uw broers zich in België zouden bevinden. Wassim zou hier dertien of veertien jaar zijn en Mohammad sinds zes of zeven jaar. U denkt dat Wassim de Belgische nationaliteit heeft maar weet het niet van uw andere broer. U denkt van uw ene broer dat hij gehuwd is maar denkt niet dat hij kinderen heeft en van uw andere broer denkt u niet dat hij gehuwd is. U weet niet waar ze zich bevinden, u heeft geen adres. De reden die u opgeeft waarom ze naar België kwamen, is dat soennitische moslims niet kunnen werken in Syrië. Nochtans had u eerder opgegeven dat zowel uw vader als uw moeder aan de staat werkten. Wanneer u daarmee geconfronteerd wordt, tracht u zich te verdedigen door te beweren dat dat in het verleden was en dat uw moeder ook voortijdig op pensioen gezet zou zijn zodat ze minder loon zou trekken (Gehoorverslag CGVS, 3 april 2008, pp. 3-4). Van uw broer in Griekenland denkt u niet dat hij gehuwd is (Gehoorverslag CGVS, 3 april 2008, pp. 10). Het feit dat u naar België vertrekt en er niet aan denkt coördinaten mee te nemen van twee van uw broers die zich hier zouden ophouden geeft te denken, zeker aangezien u toch ruimschoots uw tijd genomen heeft om voorbereidingen te treffen: wel zeker nog vijf dagen in uw eigen appartement, nog vijf dagen bij uw schoonouders en nog 10 dagen in Libanon. Heel deze periode lang kon u contact opnemen met uw moeder om deze contactgegevens te bekomen. Meer nog: u heeft sinds u in België bent nog contact kunnen leggen met iemand die uw schoonfamilie frequenteert en die dus zeker in staat moet geweest zijn boodschappen over te maken en terug te bezorgen. U heeft alleszins geen enkele serieuze poging ondernomen om met hen in contact te treden en zodoende via hen te vernemen hoe personen in Syrië te contacteren.

De algemene vaagheden die u debiteert over uw broers, beperken zich geenszins tot deze woonachtig in België. Ook wat uw broers in Syrië betreft, frapperen uw ontwijkingen en vaagheden. Twee van uw broers zouden gelijktijdig opgepakt zijn in 2004 en één van hen werd vrijgelaten na 15 dagen. U stelt dat die ene broer geen veroordeling kreeg tot nu toe en "naar hetgeen u weet" werden zij opgepakt omwille van "vijandigheid aan de staat". Op de vraag hoe u dat dan weet van die vijandigheid aan de staat, stelt u dit van uw moeder te hebben begrepen. Op de vraag om meer opheldering over wat ze dan gedaan zouden hebben, beweert u niet te weten of ze iets tegen de staat gedaan hebben omdat u niet met hen geleefd heeft. U tracht zich verder te verschuilen achter uw verblijf in Libanon zodat u hem niet vaak zag. Aangezien u even tevoren uw moeder aanhaalde als bron voor uw weetjes gaat dit argument niet op. Bovendien heeft u verklaard van begin 2006 in Syrië gewoond te hebben en pas in 2007 teruggekeerd te zijn naar Libanon zodat u meer dan eens in die

periode persoonlijk in staat moet geweest zijn met uw broer te spreken over zijn wedervaren die hem nog steeds achtervolgden en die uw andere broer ook nog steeds in de tang hielden. Pas wanneer u erop gewezen wordt dat u uw broer nog moet gesproken hebben na zijn vrijlating, komt u al met wat meer verklaring op de proppen: hij zou beschuldigd zijn van het verspreiden van tractaten tegen de staat maar verder dan dat komt u niet. U weet niet waarom Marwan vrijgelaten werd en Ezedin niet. U weet niet of Marwan voor een rechtbank gedaagd werd of veroordeeld werd en heeft geen enkel idee of hij een advocaat raadpleegde om zijn belangen te verdedigen. U weet niet wanneer Marwan het land verliet (Gehoорverslag CGVS, 3 april 2008, pp. 9-10, 14). In het asielrelaas mogen zich geen vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden van hogervermeld allooi bevinden om nog enige geloofwaardigheid te genieten.

Uit het voorgaande dient te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken. Er dient tevens te worden vastgesteld dat u evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de Vreemdelingenwet aannemelijk heeft gemaakt.”

2. Ten gronde.

1. In een enig middel voert verzoeker aan dat hij een gegronde vrees voor vervolging koestert wegens het behoren tot een bepaalde sociale groep, met name deze van personen, trouw aan de Libanese overheid. Hij stelt dat zijn twee broers, E. en M. reeds werden gearresteerd omwille van hun samenwerking met Libanese politieke partijen met anti-Syrische standpunten en dat uiteindelijk ook hij gearresteerd werd. Verzoeker argumenteert dat hij uit vrees voor de Syrische autoriteiten lange tijd geen poging heeft ondernomen om een begin van bewijs van zijn identiteit te bekomen doch dat hij thans kopieën voegt van een officiële identiteitsweergave met het oog op zijn huwelijk, zijn huwelijkscontract, zijn familieboekje van het gezin waarvan hij deel uitmaakt en het familieboekje van zijn eigen gezin. Hij stelt verder dat reisbescheiden niet kunnen voorgelegd worden omdat hij verborgen zat in een boot die voer van Beiroet naar Antwerpen. Tot slot onderneemt verzoeker een poging om de door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vastgestelde tegenstrijdigheden te verklaren.
2. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker te beoordelen. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.
De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling (niet) beantwoordt aan de erkenningscriteria van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij

niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (R.v.St., X, nr. 43.027, 19 mei 1993) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (R.v.St., X, nr. 136.692, 26 oktober 2004).

3. De Raad stelt vooreerst vast dat de door verzoeker bij het verzoekschrift gevoegde stukken ten bewijze van zijn identiteit en nationaliteit niet in aanmerking kunnen worden genomen omdat het enerzijds kopieën betreft waaraan geen bewijswaarde kan worden toegekend en omdat anderzijds geen enkel document vergezeld is van een eensluitende vertaling in de proceduretaal zoals vereist door artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (procedurereglement). De Raad wijst erop dat het bewijs van identiteit en nationaliteit een essentieel element is in iedere procedure en dat van een kandidaat-vluchteling verwacht wordt dat hij de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voorlegt.
4. In tegenstelling tot wat verzoeker beweert leidt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uit het feit dat verzoeker de coördinaten van zijn broers in België niet kent niet af dat zijn vrees voor vervolging voor de Syrische autoriteiten ongeloofwaardig is. Verzoekers asielaanvraag wordt verworpen omdat hij geen enkel bewijs kan neerleggen omtrent zijn identiteit en nationaliteit, hij geen enkel reisbescheiden voorlegt en zijn reisweg niet bewijst, hij geen enkel document of ander bewijsstuk neerlegt dat zijn vluchtrelaas ondersteunt, hij op de vraag of hij nog contacten heeft gehad met mensen in Syrië aanvankelijk negatief antwoordt, hij geen enkele serieuze poging heeft ondernomen om met zijn broers die in België verblijven in contact te treden en ook wat zijn broers in Syrië betreft zijn ontwijkingen en vaagheden frapperen, zoals wordt toegelicht. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geeft derhalve duidelijk aan waarom verzoeker niet kan worden erkend als vluchteling in de zin van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet). Daarbij is niet vereist dat ieder afzonderlijk element ervan die beslissing in haar geheel kan dragen. De Raad stelt vast dat verzoeker met de blote bewering dat hij “via een tussenpersoon in België (I. D.) (...) inlichtingen (vernam), zoals de geboorte van zijn dochtertje S.” het motief met betrekking tot zijn incoherente verklaring betreffende het al dan niet contact te hebben gehad met mensen in Syrië na zijn vlucht niet ontkracht en dat hij de determinerende motieven, te weten dat hij geen enkel begin van bewijs voorlegt dat zijn vluchtrelaas ondersteunt en vage verklaringen aflegt met betrekking tot zijn broers in Syrië, niet betwist. Volledigheidshalve wijst de Raad er nog op dat verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn broers niet alleen vaag en ontwijkend zijn doch dat hij ook van deze beweringen met name, de detentie van zijn broer E. voor vijandigheid aan de staat, en de arrestatie en vrijlating van zijn broer M. geen enkel bewijs voorlegt.
5. Verzoeker beroept zich op de elementen die aan de grondslag liggen van zijn asielaanvraag om de toepassing te vragen van de subsidiaire beschermingsstatus. Naar aanleiding van het onderzoek met betrekking tot het vluchtelingenstatuut werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van het feitenrelaas. Bijgevolg kan verzoeker zich niet baseren op de elementen die aan de basis van zijn relaas liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
6. Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat voor zover verzoeker voorhoudt dat hij behoort tot de sociale groep van personen die trouw zijn aan de Libanese overheid,

het behoren tot een bepaalde sociale groep niet volstaat om de vluchtelingenstatus te verkrijgen. De kandidaat-vluchteling moet zowel een gegronde vrees voor vervolging als de reden van deze vervolging wegens het behoren tot een bepaalde sociale groep bewijzen, wat in casu gelet op wat voorafgaat niet het geval is.

Het middel wordt verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 29 juli 2008 door:

mevr. M.-C. GOETHALS, wvd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. P. BREYNE, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

P.BREYNE.

M.-C. GOETHALS.